

Zuider Buiten Spaarne 88

De Vergulde Schoenmakersleest

Lang geleden, in de 15de eeuw werd het land ten zuiden van de stadsmuur (hier dus) gebruikt als vuilnisstortplaats. In de 17de eeuw werd dit verboden en veranderde het hier langzaam in moes- en siertuinen. Hoewel nog steeds niet zeker, heeft het gebied hieraan zijn naam te danken: “Het Rozenprieel”.

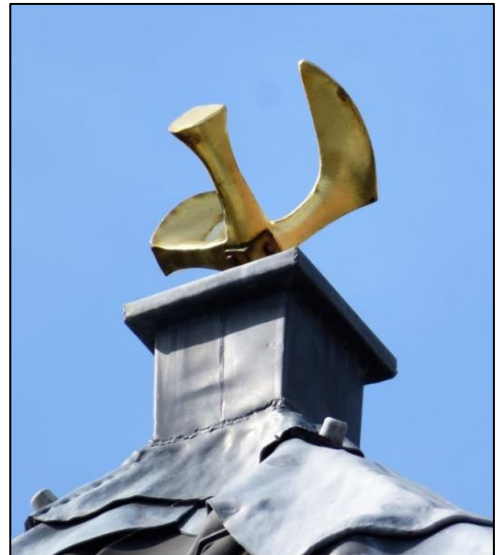
Begin 19de eeuw was door de vrijheid, gelijkheid en broederschap van Napoleon (en zijn hoge belastingen) de bloeitijd van de hier aanwezige buitenplaatsen en tuinen goeddeels voorbij. Omstreeks 1850 was een derde van de Haarlemmers aan de bedelstaf. Zo rond 1870 veranderde dit door de opkomst van de industrie en ontstonden onder andere langs het Zuider Buiten Spaarne kleine fabriekjes. Die toename van de industrie leidde eveneens tot de sterke groei van het aantal inwoners (arbeiders) van Haarlem. Er ontstonden nieuwe wijken zoals de Amsterdamse Buurt, de Leidse Buurt en het Rozenprieel.

Meer dan in andere 19de eeuwse wijken vond men in Het Rozenprieel los-vaste arbeiders, kleine kooplieden, venters, marktkoopmannen enzovoorts. Veel middenstanders kwamen eveneens naar de wijk. Vaak begonnen ze met een toonbank in de voorkamer. Dat gold ook voor de kleine handwerkslieden, zoals de schoenmakers.

In dit pand aan het Zuider Buiten Spaarne nummer 88 werkte tot begin jaren negentig van de vorige eeuw de schoenmaker Joh. J. (Jan) van Hazenbroek. Achter het huis bevindt zich nog altijd de in 1947 gebouwde schoenmakerswerkplaats.

Op een gegeven moment waren de dakpannen van het huis aan het Spaarne aan vervanging toe. De huidige eigenaar, de tekstschrijver Joost Mulder, wilde meer dan dakpannen vervangen. Hij bedacht een eerbetoon aan schoenmaker Van Hazenbroek door rond het jaar 2000 een oude originele schoenmakersleest te laten vergulden en deze op de nok van het huis te bevestigen. Door een speciale constructie lijkt het wel of de leest zweeft.

Leuk is het om te weten is dat de Vergulde Schoenmakersleest geplaatst is op de makelaar. Dat betekent niet dat er een huizenmakelaar op het dak staat om de leest vast te houden. Nee, een makelaar is niet alleen voor huizen en huwelijken, maar ook een stuk hout dat in het hoogste punt van het huis is aangebracht als verenigingspunt van elkaar bij elkaar komende bouwdelen (nok, spruiten en hoekkepers). Klinkt heel technisch, maar is op de foto goed te zien.

Bron: Archiefmateriaal SGVH – Martin Busker